

bientis episcopalem dignitatem in Bosna¹⁴⁰ — demum a. 1847 provisum fuit in sensu a consultore Bertetti exposito, restitutione videlicet provinciae regularis cum juribus et privilegiis prioribus, ac veteris systematis introductione.¹⁴¹ Loco Vicarii Apostolici Barišić ecclesiam regebat Pro-vicarius apostolicus fr. Andreas Karačić¹⁴² usque ad a. 1854 quando in Vicarium Apostolicum electus fuit fr. Marianus Šunjić, cum titulo episcopi Panadensis.¹⁴³ Hoc eodem tempore a Bosna divisa est Hercegovina et in Vicariatum Apostolicum specialem ac regularem custodiam regiminis formata.¹⁴⁴

Novus Vicarius Apostolicus Šunjić statim in prima sua epistola plenam autonomiam provinciae agnoscit¹⁴⁵ ac vetera jura et privilegia, quae ipse nunc se in omnibus observaturum solemniter pollicetur.¹⁴⁶ Eodem hoc anno provincialis Nedić ut inconcussum et ab omnibus admissum testatur parochias in Bosna incorporatas esse conventibus: »Jus patronatus parochiarum in his apostolicis mis-

¹⁴⁰ Poothen, natione Germanus de Colonia, in Bulgaria erat missionarius. Episcopus Molajoni sumpsit eum sibi in socium visitationis in Bosna ac visitatione peracta loco sui pro interim reliquit. (Matasović, o. c. 327; Jelenić, Kultura i bos. Franjevci, II, 51). De ejusdem machinationibus contra fratres nolentes ipsius nominationem in Vicarium Apostolicum loco episcopi Barišić vide apud Jelenić, o. c. 51ss; Rupčić, o. c. 135ss.

¹⁴¹ Jelenić, Izvori, 161—162.

¹⁴² Nominatus fuit die 30 Septembris 1847. Premrou, o. c. 587.

¹⁴³ Nominatus fuit die 3 Octobris 1854. Premrou, l. c. 587.

¹⁴⁴ Schematismus almae missionariae provinciae O. F. M. in Hercegovina 1933, 21 sqq.

¹⁴⁵ »Primo igitur certos vos reddo: meam novo hoc onere et dignitate minime mutari convictionem. Convictus autem semper fui, sum etiamnum: hanc provinciam religiosam a tot saeculis tam praeclare de Christi religione meritam non modo dignam esse, quae deinceps quoque in sua conservetur integritate, restituto utique ei vigore disciplinae, verum nihil in praesenti rerum statu mihi videri, quod ejus loco salubrius, aut pari fructu pro ipsa religione possit substitui«. Arch. Con. Kreševo.

¹⁴⁶ »Quae privilegia sive a jure communi statuta, sive speciali S. Sedis dispositione elargita, tanto majore prosequor, prosequarque reverentia, quanto nobis omnibus honorabilior debet esse fons ex quo illa processerunt«. Ibidem.